

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om skatteuppbörd samt lagar om ändring av 36 § lagen om påförande av accis och fordonsskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det skall stiftas en ny lag om skatteuppbörd som ersätter den nuvarande lagen om skatteuppbörd. I den nya lagen finns bestämmelser om uppbörd och indrivning av skatt. I enlighet med grundlagen intas i lagen sådana bestämmelser som för närvarande finns i förordningen om skatteuppbörd och i ministeriets beslut. Det föreslås att bestämmelserna om bemyndigande preciseras. De grundläggande bestämmelserna om bemyndigande tas in i lagen. Likaså beaktas ändringar till följd av omorganiseringarna av statens betalningsrörelse och övriga ändringar i lagstiftningen. Lagens struktur och ordalydelserna förenhet-

ligas.

I propositionen föreslås dessutom att lagen om påförande av accis ändras så att om penninginrättningen inte inom utsatt tid betalat in de mottagna skattemedlen på tullverkets konto, fastställs dröjsmålsräntan enligt bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd.

Det föreslås att fordonsskattelagen ändras så att minimibeloppet av den fordonsskatt som skall debiteras sänks från 17 euro till 10 euro. Vissa tekniska ändringar föreslås dessutom i fordonsskattelagen.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Nuläge och bedömning av nuläget	4
2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	5
2.1. Lag om skatteuppbörd	5
2.2. Lagen om påförande av accis	7
2.3. Fordonsskattelag	7
3. Propositionens konsekvenser	7
4. Beredningen av propositionen.....	7
DETALJMOTIVERING	7
1. Lagförslag	7
1.1. Lag om skatteuppbörd	7
1 kap. Allmänna bestämmelser.....	7
2 kap. Betalning av skatt	8
3 kap. Överföring av betalningar till skatteuppbördsmyndigheten.....	9
4 kap. Användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt	9
5 kap. Återbäring av skatt	10
6 kap. Skattekvittning.....	11
7 kap. Indrivning av skatter	12
8 kap. Ansvar för skatter.....	13
9 kap. Internationell överföring av skattemedel.....	13
10 kap. Särskilda bestämmelser	14
1.2. Lagen om påförande av accis	14
1.3. Fordonsskattelag	15
2. Ikraftträdande	15
3. Lagstiftningsordning	15
LAGFÖRSLAGEN	17
Lag om skatteuppbörd.....	17
om ändring av 36 § i lagen om påförande av accis	28
om ändring av fordonsskattelagen	29

BILAGA 1.....	30
PARALLELLTEXTER	30
om ändring av 36 § i lagen om påförande av accis	30
om ändring av fordonsskattelagen	31
BILAGA 2.....	33
om skatteuppbörd.....	33

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och bedömning av nuläget

I lagen (611/1978) och förordningen (903/1978) om skatteuppbörd finns allmänna bestämmelser om förfarandet i anslutning till uppbörd av skatt. Bestämmelserna gäller uppbörd, indrivning och återbäring av skatt. Lagen om skatteuppbörd tillämpas på bl.a. statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, skatt på arv och gåva, mervärdesskatt samt förskottsinnehållning. Enligt bestämmelserna i lagen kan också övriga skatter och avgifter uppbäras, om så bestäms särskilt. Enligt hänvisningar i flera lagar skall lagen om skatteuppbörd samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den tillämpas antingen direkt eller i tillämpliga delar. Lagen tillämpas sekundärt så att om det i någon annan lag finns bestämmelser som avviker från lagen om skatteuppbörd, skall denna andra lag tillämpas.

I lagen om skatteuppbörd föreskrivs om vart skatter kan betalas och när de anses ha betalats i tid. Skatter som uppburits och drivits in hos den skattskyldige liksom skatter som betalats på eget initiativ används till betalning av skatter, räntor, skattetillägg och skatteförhöjningar i den ordning som anges i lagen om skatteuppbörd. I lagen bestäms om förutsättningarna för skattekvittning, kvittningsordningen och förfarandet vid skattekvittning. I lagen bestäms om metoderna för indrivning av skatt och om indrivningsåtgärderna samt om förfarandet för åläggande av skatteansvaret i sådana fall där beslut om skatteansvar inte har fattats i samband med beskattningsbeslutet. I lagen finns också bestämmelser om internationell överföring av skattemedel med stöd av uppbördsöverenskommelser och avtal för att undvika dubbelbeskattning.

Lagen om skatteuppbörd är en lag som styr förfarandet, och största delen av dess bestämmelser gäller i första hand myndigheternas verksamhet. Skatteverken har angetts som skatteuppbördsmyndighet. Verksamheten leds och övervakas av Skattestyrelsen. Bestämmelserna om skatteuppbörd gäller oftast bara indirekt den skattskyldige.

I förordningen om skatteuppbörd finns bestämmelser om uppbörd av skatter på postgirokonton, överföring till skatteuppbördsmyndigheten av skattemedel som mottagits av penninginrättningarna, åtgärder i anslutning till indrivning, skatteåterbäringar och skattekvittningar. Enligt bestämmelserna om överföring av skattemedel till skatteuppbördsmyndigheten skall penninginrättningen betala in de skattemedel den tagit emot på statens konto vid de tidpunkter som anges i förordningen, och på försenade prestationer skall betalas en ränta som fastställs av finansministeriet. I fråga om uppgifter i anslutning till indrivning finns en förteckning med exempel på åtgärder som skatteverket kan vidta för att driva in skatterna. Dessutom finns det bestämmelser om bl.a. minsta belopp som skall uppbäras eller drivas in samt minsta belopp som skall återbäras och ränta som skall betalas på skatteåterbäringar. I paragrafen finns också några bestämmelser om delgivning till och samarbete med utskökningsmyndigheten.

I förordningen om skatteuppbörd finns flera bemyndiganden där finansministeriet och Skattestyrelsen bemyndigas att utfärda närmare bestämmelser eller meddela närmare föreskrifter. Finansministeriet har bemyndigats att bestämma den dröjsmålränta som skall tas ut hos penninginrättningarna vid försenad överföring av skattemedel samt att fastställa beloppet av den ersättning för dataöverföring som skall betalas till penninginrättningarna. Finansministeriet har också bemyndigats att utfärda närmare bestämmelser om betalning av skatteåterbäring på postgiro- eller bankkonton. Skattestyrelsen har bemyndigats att meddela närmare föreskrifter om uppbörd av skatter, om redovisning av skattemedel som mottagits av penninginrättningarna, om uppbördsbokföring, om skattekvittning, om skatteuppbördsmyndigheternas indrivningsåtgärder samt om återbäring av skatter och redovisning av skattemedel till skattetagarna.

I finansministeriets beslut om betalning av vissa skatter och återbäringar (582/1999) och i finansministeriets beslut om betalningsställen för vissa skatter samt om ersättning för dataöverföring (72/1996) finns närmare be-

stämmelser om bl.a. betalningsställen för skatter, grunder för indelning i rater, bestämmande av förfallodag och ersättningar för dataöverföring vilka betalas till penninginrättningarna.

En allmän lag som gäller skatteuppbörd och som kompletterar bestämmelserna i andra skattelagar har varit en lösning som fungerat bra, och det har inte förekommit några betydande problem vid tillämpningen av lagen. Det har trots allt varit nödvändigt att ändra lagen om skatteuppbörd flera gånger. Lagen trädde i kraft vid ingången av 1979. Förändringarna i beskattningsmiljön samt utvecklingen och förenklingen av förfarandena för verkställande av beskattning har lett till att det har varit nödvändigt att ändra lagen på flera punkter. Till lagen har fogats och i lagen har strukits hela kapitel, och därför har lagen fått en splittrad och svårtolkad struktur. I synnerhet med anledning av den nya grundlagen är det ändamålsenligt att revidera lagen om skatteuppbörd i dess helhet, eftersom läsbarheten skulle försvåras ytterligare om de bestämmelser som skall överföras till lagnivå togs in i lagen utan att strukturen reviderades.

Det gäller att se över de bemyndiganden som skall tas in i lagen och i författningar på lägre nivå samt innehållet i bemyndigandena. Finansministeriet och Skattestyrelsen har föreskrivits ett flertal bemyndiganden att utfärda närmare bestämmelser eller meddela närmare föreskrifter om sådant som bör föreskrivas direkt i lag eller förordning. Innehållet i bemyndigandena bör också specificeras tydligare. I brist på ett mera specificerat bemyndigande har Skattestyrelsen t.ex. meddelat interna förvaltningsföreskrifter med stöd av den mycket allmänna bestämmelsen i 4 § i lagen. Enligt den skall Skattestyrelsen leda och övervaka skatteuppbörden. Föreskrifterna har gällt tekniska frågor, funktionella frågor och frågor i anslutning till automatisk databehandling vilka berör specialsakkunniga, men i praktiken finns det inte alltid någon entydig gräns mellan föreskrifter som meddelas med stöd av allmän behörighet och föreskrifter som förutsätter ett uttryckligt bemyndigande. Trots att det inom skatteuppbörden handlar om att styra myndigheternas verksamhet, berör styrningen ofta en sådan rätts-

sfär för medborgarna som det inte kan anses vara tillbörligt att påverka enbart med stöd av allmän behörighet.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1. Lag om skatteuppbörd

Det föreslås att lagen revideras i sin helhet. En gruppering enligt funktionerna av de bestämmelser som tas in i lagen gagnar bäst skatteuppbördsmyndighetens verksamhet och är tydligare för de skattskyldiga. Samtidigt preciseras och förenhetligas vissa formuleringar.

I den nya lagen definieras de viktigaste skatteuppbördsbegreppen. Många begrepp som används vid skatteuppbörd och skattein- drivning är etablerade. När de skrivs in i lagen förtydligas och underlättas behandlingen av olika uppgifter och ärenden inom skatteuppbörden.

I lagen intas sådana bestämmelser och bemyndiganden från förordningen eller finansministeriets beslut som till sin natur och sitt innehåll hör till området för lag. Det föreslås också fler bestämmelser om bemyndiganden. I synnerhet Skattestyrelsens bemyndiganden bör preciseras, eftersom det inte kan anses vara lämpligt att föreskrifter som sträcker sig utanför förvaltningen meddelas med stöd av ett allmänt bemyndigande. För en enhetlig och störningsfri skatteuppbörd även i situationer som förändras snabbt förutsätts att Skattestyrelsen kan meddela bindande föreskrifter om förfarandet. Till alla delar innehåller lagen inte med tydlighet sådana grundläggande bestämmelser till vilka bestämmelserna om bemyndigande kan fogas. Det föreslås därför att också grundläggande bestämmelser om saken tas in i lagen från reglering på lägre nivå.

I förordningen om skatteuppbörd bestäms om penninginrättningarnas skyldigheter att till staten överföra de medel de tagit emot. Till penninginrättningarna betalas en av finansministeriet fastställd ersättning för överföring av uppgifter om betalning av skatt. På försenade prestationer skall penninginrättningen betala en ränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen

(633/1982). Det kan anses att bestämmelserna medför rättigheter och skyldigheter på ett sådant sätt att det är befogat att anse att de hör till området för lag. Innehållet i bestämmelserna ändras samtidigt i sak så att det motsvarar de ändringar som följer av reformen av statens betalningsrörelse och i samband med vilka bl.a. statens kontobank har bytts ut.

I förordningen bestäms om de specialåtgärder som skatteverket kan vidta för att driva in skatt. Skatteverket kan bl.a. klarlägga den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivningssättet eller vidta betalningsarrangemang. Myndigheten kan ansöka om försättande av den skattskyldige i konkurs samt inleda nödvändiga rättegångar och vidta säkringsåtgärder. Skatteverket kan dessutom t.ex. ge uppgifter om skatterester för publicering. De indrivningsåtgärder som föreskrivs i förordningen ingriper i enskildas rättsställning på ett sätt som bör regleras med bestämmelser på lagnivå. Samtidigt görs innehållet tidsenligt så att det motsvarar ändringarna i annan lagstiftning. Till lagen fogas ett bemyndigande enligt vilket Skattestyrelsen vid behov kan meddela preciserande föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder.

Det föreslås att förordningens bestämmelser om återbäring av skatt skall tas in i lagen i tidsenlig och delvis ändrad form. I syfte att skapa klarhet i förfarandet för betalning av skatteåterbäringar föreslås att skatteåterbäringarna skall betalas i euro och i första hand till det bankkonto som den skattskyldige uppgett. Har inget konto uppgetts, skall återbäringen betalas med iakttagande av det förfarande som Skattestyrelsen föreskrivit. Om den skattskyldige önskar att skatteåterbäringen betalas in på ett konto i en bank i utlandet, skall den skattskyldige ansvara för de avgifter som den utländska banken tar ut. I lagen intas också bestämmelser om minsta belopp som återbärs, minsta belopp som uppbärs och drivs in samt om fastställande av betalningstidpunkt och beräkning av fataliteter.

I den nuvarande lagen finns inte några bestämmelser om preskription av skatteåterbäringar. I praktiken har den allmänna preskriptionstiden för fordringar iakttagits, vilken var

tio år fram till utgången av förra året. Vid ingången av 2004 förkortades den allmänna preskriptionstiden för fordringar till tre år genom ändringen enligt 4 § i lagen om preskription av skulder (728/2003). I fråga om skatteåterbäringar iaktas i praktiken fortfarande preskriptionstiden tio år, vilken kan anses vara en alltför lång tid jämfört med bestämmelserna om preskription av skatter. Det kan däremot anses att den nuvarande allmänna treåriga preskriptionstiden för fordringar är alltför kort. Den preskriptionstid på fem år som föreslås för skatteåterbäring motsvarar preskriptionstiderna för debiterade skatter och efterbeskattningsrätt samt besvärstiden för skattskyldiga. Genom att förkorta preskriptionstiden för återbäringar kan man spara in på förvaltningskostnaderna, eftersom skatteåterbäringar som inte kan återbäras på grund av bristfälliga adress- och bankkonto-uppgifter i dagens läge följs och utreds regelbundet i tio års tid. Eftersom skatteuppbördsmyndigheten på begäran av den som saken gäller av särskilda skäl skall kunna återbära även en preskriberad skatteåterbäring, förlorar den skattskyldige inte sin rätt även om skatteåterbäringen inte har kunnat tillställas den skattskyldige på grund av t.ex. vistelse utomlands eller sjukdom eller av någon annan motsvarande orsak. Den nya bestämmelsen är också tillämplig på återbäringar som uppkommit innan bestämmelsen trätt i kraft.

I de nuvarande författningarna finns inte några bestämmelser om pantsättning av skatteåterbäringar. Inom beskattningspraxisen har pantsättningsavtal som ingåtts av de skattskyldiga inte ansetts vara bindande för myndigheterna. I synnerhet förfarandet för förskottsåterbäringar är ett massförfarande som strängt följer en tidtabell och där det inte går att behandla pantsatta återbäringar från fall till fall i den omfattning som rättssäkerheten förutsätter. Det föreslås därför för tydlighetens skull bli bestämt att skattemyndigheten inte är bunden av de privaträttsliga förbindelser som de skattskyldiga ingått om återbäring och betalning av skatteåterbäring. Genom bestämmelsen befasts gällande vedertagen praxis.

Det föreslås att det nuvarande förfarandet enligt vilket skattekvittning inte verkställs

om skatteskulden har betalats eller drivits in under den månad i vilken skattekvittningsdagen infaller skall avskaffas. Bestämmelsen har varit ett undantag från den normala användningen enligt ordningen för inkomna betalningar, och för förvaltningen har den inneburit extra arbete på grund av att redan verkställda kvittningar har hävts. Bestämmelsen kan utgå, eftersom dagens informationsteknik gör det möjligt att snabbt få uppgifter om betalda och indrivna rester samt verkställda kvittningar.

Det föreslås att ordalydelsen i bestämmelserna preciseras, förenhetligas och görs tidsenliga. Det föreslås t.ex. att termen skatteskuld som använts i vissa bestämmelser om skatteskuld ändras till skatterest. Med anledning av de operativa och organisatoriska ändringar som är att vänta har strävan varit att i lagen undvika termer som direkt refererar till organisationen. Det föreslås t.ex. att termen skatteverk ersätts med termerna skatteuppbördsmyndighet eller skattemyndighet. På så vis föregrips den planerade organisationsreformen.

2.2. Lagen om påförande av accis

Enligt 36 § 2 mom. i lagen om påförande av accis skall penninginrättningarna betala in mottagna skattemedel på tullverkets konto. Om skattemedlen inte betalats på det sätt som bestäms i 13 a § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988), skall penninginrättning med stöd av bestämmelsen betala den ränta som finansministeriet fastställer för dröjsmålstiden.

Såsom ovan framgår av motiven till 14 § i lagen om skatteuppbörd har som dröjsmåls-påföljd enligt bestämmelser på lägre nivå som utfärdats med stöd av den gällande lagen

om skatteuppbörd hänvisats antingen till den ränta som finansministeriet fastställer eller den ränta som avses i räntelagen. I praktiken avser de ett lika stort belopp för dröjsmåls-räntan. Det föreslås att den bestämmelse som avser räntan tas in i den nya lagen om skatteuppbörd som en hänvisning till räntesatsen i 4 § 1 mom. i räntelagen. Lagen om påförande av accis föreslås bli ändrad på motsvarande sätt så att finansministeriets bemyndigande att fastställa räntans belopp slopas och en hänvisning till lagen om skatteuppbörd tas in i lagen.

2.3. Fordonsskattelag

Det föreslås att fordonsskattelagen ändras så att det minsta fordonsskattebelopp som debiteras sänks från 17 euro till 10 euro. Som fordonsskatt debiteras då alltid ett belopp på minst 10 euro med undantag för det högre belopp som avses i 20 § och som debiteras efter det att ett fordon ändringsregistrerats. Att sänka minimibeloppet till 10 euro är motiverat eftersom fordonsskatteformen kommer att medföra ett ökat antal korta skatteperioder. Dessutom görs vissa tekniska ändringar i fordonsskattelagen.

3. Propositionens konsekvenser

Propositionen har inte några betydande ekonomiska eller organisatoriska konsekvenser.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet, i samarbete med Skattestyrelsen, Tullstyrelsen och Fordonsförvaltningscentralen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om skatteuppbörd

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. Lagens tillämpningsområde kvarstår oförändrat. Förteck-

ningen över olika skatteslag i den nuvarande lagen ersätts dock delvis med en hänvisning till skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Det föreslås att de hänvisningar som gäller redovisning av skatter och omsättningsskatt skall utgå eftersom de är föråldrade. Detsamma gäller om-

nämmandet av lagen om skatt på arv och gåva (378/1940), eftersom det i 52 § i nämnda lag hänvisas till tillämpningen av lagen om skatteuppbörd.

2 §. Definitioner. I paragrafen samlas de viktigaste begreppen lagen. De motsvarar vedertagen praxis. Definitionen av skatt som skall betalas på eget initiativ motsvarar den definition av skatt som skall betalas på eget initiativ som ingår i 2 § i lagen om skattetilllägg och förseningsränta (1556/1995).

3 §. Betalningsrörelse i fråga om skattemedel. Enligt paragrafen skall skattebetalningsrörelsen skötas via bankkonton i statens betalningsrörelsebanker. Paragrafen motsvarar 1 § i förordningen om skatteuppbörd utvidgad med ett omnämnande av betalning av återbärningar. Det föreslås att uttrycket statens betalningsrörelsebank enligt 27 § i förordningen om statsbudgeten (1243/1992) skall användas i paragrafen.

4 §. Skatter som skall uppbäras gemensamt. Statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt och sjukförsäkringspremier skall, liksom tidigare, uppbäras tillsammans med samma debetsedel.

5 §. Bokföring av skattemedel. Bestämmelsen är ny och innehåller en grundläggande bestämmelse om bokföring av skattemedel samt ett bemyndigande för Skattestyrelsen att meddela närmare föreskrifter och anvisningar om förfarandet för bokföring och registrering av skattemedel. Bestämmelsen om bemyndigande motsvarar i sak bemyndigandet i 24 § i förordningen om skatteuppbörd, där Skattestyrelsen har bemyndigats att meddela närmare föreskrifter om uppbörd av skatter och uppbördsbokföring.

6 §. Myndigheter. Skatteverken skall vara skatteuppbördsmyndighet. På samma sätt som för närvarande skall Skattestyrelsen leda och övervaka skatteuppbörden.

2 kap. Betalning av skatt

7 §. Betalningsställena. På samma sätt som för närvarande skall penninginrättningarna vara betalningsställena och betalarna skall svara för utgifterna för betalningen. Finansministeriet bemyndigas att fortfarande bestämma vilka betalningsställena som tar emot skatteinbetalningar utan att uppbära extra av-

gifter. Likaså bemyndigas Skattestyrelsen att meddela föreskrifter om de identifieringsuppgifter som skall ges och det förfarande som i övrigt skall iakttas vid betalningen. Det föreslås att 2 § i förordningen om skatteuppbörd tas in som 2 mom. I den gällande paragrafen sägs att angående inbetalning av skatter till en utskökningsmyndighet gäller vad därom bestäms särskilt.

8 §. Betalningstid. Tidpunkten för betalning av skatt som skall betalas på eget initiativ anges i lag eller förordning. Förfallodagen för debiterad skatt bestäms däremot i samband med debiteringen. I lagen föreslås en förtydligande bestämmelse som motsvarar nuvarande praxis.

9 §. Tidpunkt när en betalning anses gjord. I paragrafen fastställs tidpunkten för när en kontantbetalning, inhemsk girering och skatt som erlagts i utlandet anses vara betald. I paragrafen sammanförs 4 a § 3 mom. i gällande lag och 7 § i finansministeriets beslut om betalningsställena för vissa skatter samt om ersättning för dataöverföring. Enligt bestämmelsen anses en betalning ha erlagts bland annat när kontot hos den penninginrättning som är betalningsställe har debiterats med gireringen. Uttrycket preciseras på ett sätt som bättre beskriver praxisen genom att en betalning anses ha erlagts när betalarens konto har debiterats med beloppet. Preciseringsen innebär inte att den nuvarande bestämmelsen ändras i sak.

10 §. Betalning efter betalnings- eller förfallodagen. I paragrafen bestäms om förfarandet vid betalning efter betalnings- eller förfallodagen. Innehållet i paragrafen motsvarar i sak 2 § i finansministeriets beslut om betalningsställena för vissa skatter samt om ersättning för dataöverföring. Det föreslås att bestämmelsen på grund av sin karaktär och sitt innehåll tas in i lagen. Enligt bestämmelsen skall penninginrättningarna fortfarande kunna ta emot försenade skatter utan att ta ut dröjsmålsföljder.

Det föreslås att paragrafen kompletteras och förtydligas genom att det i samma paragraf bestäms om förfarandet för både skatt som skall betalas på eget initiativ och debiterad skatt. Enligt de nuvarande bestämmelserna används försenade betalningar av skatt som skall betalas på eget initiativ först till be-

talning av kapital och därefter till betalning av dröjsmålspåföljder. Förfarandet är det motsatta vid debiterad skatt. Det föreslås att bestämmelser om ordningen för användning av betalningar skall tas in i 4 kap.

11 §. Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt. Finansministeriet skall fortfarande bemyndigas att bestämma uppbördstiderna och förfallodagarna samt antalet uppbördsrater och grunderna för indelningen i rater. Det föreslås att bemyndigandet för Skattestyrelsen preciseras så att närmare föreskrifter kan meddelas om de uppgifter som skall anmälas i samband med betalningen liksom om det förfarande som skall iakttas vid anmälan och betalning.

3 kap. **Överföring av betalningar till skatteuppbördsmyndigheten**

12 §. Överföringstidpunkt. I paragrafen föreslås bestämmelser enligt de år 2002 reviderade arrangemangen för statens betalningsrörelse om överföring till skatteuppbördsmyndighetens konto av de betalningar som tagits emot av penninginrättningar och andra betalningsställena som tar emot skatteinbetalningar. Den nuvarande bestämmelsen om överföring av skattemedel i 3 § 1 mom. i förordningen om skatteuppbörd har föråldrats till följd av ändringar i annan lagstiftning. I 1 mom. föreslås bli bestämt att i fråga om statens betalningsrörelsebanker skall överföringstidpunkten på basis av 13 § i förordningen om statsbudgeten bestämmas i enlighet med de nya avtalen om skötsel av statens betalningsrörelse.

I 2 mom. bestäms om överföringstidpunkten för betalningar som tagits emot av andra penninginrättningar. Bestämmelsen motsvarar den som för närvarande finns i 3 § 1 mom. i förordningen om skatteuppbörd.

Med stöd av 3 mom. skall genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om andra betalningsställens skyldighet att överföra skattemedel till skatteuppbördsmyndighetens konto.

13 §. Förfarande vid överföring. Den grundläggande bestämmelsen om penninginrättningars och andra betalningsställens skyldighet att lämna skatteuppbördsmyndigheten uppgifter om betalningarna och betalarna är

en ny bestämmelse. Det föreslås också att Skattestyrelsen skall bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel och de uppgifter som skall ges i samband med överföringen. Bestämmelsen om bemyndigande motsvarar det bemyndigande som i 24 § i den nuvarande förordningen om skatteuppbörd föreskrivs för Skattestyrelsen när det gäller att meddela närmare föreskrifter om redovisning av skattemedel som penninginrättningarna tagit emot och om redovisning av skattemedel som statens redovisningsverk eller deras betalningsställena tagit emot. Det behövs tillräckliga och felfria uppgifter om skatter, betalningar och betalare både för de skattskyldigas bokföring och för skattetagarnas bokföring liksom för bokföringen av skattemedel, och därför är bemyndigandet fortfarande nödvändigt.

14 §. Ersättning för tillställande av uppgifter och dröjsmålsränta. Innehållet i 1 mom. motsvarar i sak 3 § 2 mom. i förordningen om skatteuppbörd, enligt vilket finansministeriet fastställer den ersättning som skall betalas till penninginrättningarna.

Innehållet i 2 mom. motsvarar i sak 3 § 1 mom. i förordningen om skatteuppbörd och 5 § i finansministeriets beslut om betalningsställena för vissa skatter samt om ersättning för dataöverföring. Enligt den förstnämnda bestämmelsen skall en av finansministeriet fastställd ränta betalas på försenade betalningar. Räntan för dröjsmålstiden motsvarar i praktiken den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen och som avses i den sistnämnda bestämmelsen. Det föreslås att bestämmelserna skall tas in i lagen på grund av sitt innehåll samt på grund av att de medför rättigheter och skyldigheter.

4 kap. **Användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt**

15 §. Betalningsordning för debiterad skatt. I 1 mom. föreskrivs om i vilken ordning de medel som uppburits eller drivits in hos den betalningsskyldige skall användas till betalning av debiterad skatt.

Enligt 2 mom. gäller att om skatten uppbärs i flera rater än en skall medlen i första

hand användas till den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den betalningsskyldige har avsett att betalningen skall gälla en annan rat.

Om det någon annanstans i lagstiftningen om indrivning av skatt föreskrivs att en prestation skall användas i någon annan ordning än den som anges i 1 mom., gäller enligt 3 mom. att bestämmelserna i denna andra lag skall tillämpas. Stadganden motsvarar den nuvarande lagen.

16 §. Betalningsordning för skatt som skall betalas på eget initiativ. I 1 mom. föreskrivs om användning av betalningar till betalning av skatt som skall betalas på eget initiativ.

I 2 mom. bestäms om den tidpunkt då skatten har betalats på den skattskyldiges initiativ och när en erlagd betalning betraktas som betalning av debiterad skatt.

17 §. Användning av ospecificerade betalningar. Ospecificerade betalningar skall användas inom skattekvittningsordningen på samma sätt som för närvarande. Det föreslås att uttrycket sammanlagd skatteskuld skall utgå. Med uttrycket har avsetts de samlade skatterester som skall indrivnas och som kan ha bestått av en skatt eller flera olika skatter eller en skatterat eller flera skatterater. Uttrycket har i praktiken visat sig vara onödigt och mångtydigt.

18 §. Användning av influten skatt till betalning av debiterad skatt som återförvisats. Det föreslås att de nuvarande bestämmelserna i 9 § samt 10 § 2 och 3 mom. i lagen om skatteuppbörd, den del som det inte är fråga om skattekvittningar enligt den föreslagna definitionen i 2 §, skall överföras från skattekvittningsbestämmelserna till bestämmelserna om användning av betalningar.

19 §. Användning av skatt som överförts till Finland från utlandet. I paragrafen bestäms om användning av skatt eller förskott på skatt som överförts till Finland från en främmande stat till betalning av kvarskatt och något annat belopp som återstår att betala. Innehållet i paragrafen motsvarar 9 a § och 10 § 1 mom. i nuvarande lag. Med användning av influten skatt det inte är således fråga om skattekvittningar enligt den föreslagna definitionen i 2 §.

20 §. Närmare föreskrifter om användning av betalningar eller andra prestationer. I paragrafen föreslås en bestämmelse om be-

myndigande, enligt vilken Skattestyrelsen skall kunna meddela närmare föreskrifter om det förfarande som skall iakttas när en betalning eller någon annan prestation används till betalning av skatt. Användningen av betalningar och andra prestationer till betalning av skatt innebär i praktiken ett maskinellt massförfarande där Skattestyrelsen vid behov bör ha möjlighet att meddela föreskrifter om förfarandet för att det skall säkerställas att förfarandet löper snabbt och smidigt och att betalningarna används på ett enhetligt sätt.

5 kap. Återbäring av skatt

21 §. Betalning av skatteåterbäring. Det föreslås att bestämmelsen i 8 § i förordningen om skatteuppbörd skall tas in i lagen. Enligt bestämmelsen skall skatteåterbäring utbetalas till vederbörande omedelbart efter det att rätten till återbäring har avgjorts och skattekvittningarna verkställt.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om att skatteåterbäringen skall betalas i euro till ett bankkonto. I praktiken betalas merparten av skatteåterbäringarna för närvarande till det bankkonto i en bank i Finland som den skattskyldige uppgett. Antalet begäran om betalning av skatteåterbäring till konton i banker i utlandet har dock ökat, och i praktiken har det förekommit oklarhet i fråga om vem som ansvarar för kostnaderna för betalning till ett utländskt konto samt för kostnaderna för en eventuell valutaväxling och kursskillnader.

Både den inhemska och den utländska banken tar ut avgifter för betalning till ett utländskt bankkonto. I praktiken har skatteförvaltningen svarat för de avgifter som de inhemska bankerna tar ut, och mottagaren av återbäring har svarat för den utländska bankens avgifter. Förfarandet som föreslås i 3 mom. är det gängse förfarandet och också det förfarande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG nr 2560/2001) om gränsöverskridande betalningar i euro som tillämpas även i fråga om andra betalningar.

För att skapa klarhet i situationen föreslås i lagen en bestämmelse enligt vilken återbäring alltid skall betalas i euro. Om den skattskyldige för betalning av återbäring har uppgett ett konto i en bank i utlandet, skall den som får återbäring ansvara för de avgifter

som banken i utlandet tar ut. Det föreslås att Skattestyrelsen skall bemyndigas att bestämma om förfarandet för betalning av återbäring, om den skattskyldige inte har uppgett något bankkonto för betalning av återbäring. Det blir då i regel fråga om olika slags förfaranden för betalningsanvisningar.

Enligt 4 mom. preskriberas en skatteåterbäring och räntan på den inom fem år från ingången av året efter det år då beslutet om återbäring har fattats. Preskriptionstidens framskridande kan inte avbrytas, men på begäran av den som saken gäller och om skatteåterbäring av särskilda skäl, t.ex. vistelse utomlands eller sjukdom eller av någon annan motsvarande orsak, inte har kunnat återbäras till den skattskyldige skall skatteuppbördsmyndigheten kunna återbära den preskriberade skatteåterbäringen. Bestämmelsen skall också tillämpas på återbäringar som uppkommit innan bestämmelsen trätt i kraft.

22 §. Räntesats vid betalning av återbäring. Återbäringsräntan skall liksom nu bestämmas som en årlig ränta som motsvarar ungefär den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter. I likhet med de övriga räntor som används vid beskattningen och redovisningen är räntesatsen bunden till den allmänna marknadsräntenivån. Ränta på återbäring skall inte utgöra skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

23 §. Överföring av återbäring. I praktiken har det förekommit fall där mottagaren av skatteåterbäring har pantsatt sin kommande skatteåterbäring för en tredje person, och mottagaren av återbäringen eller panttagaren har begärt att skattemyndigheten skall betala återbäringen direkt till panttagaren. I sådana fall förutsätter rättssäkerheten att skattemyndigheten noggrant försäkrar sig om att rätts handlingen är giltig. Betalning av skatteåterbäringar, i synnerhet förskottsåterbäringar, är i praktiken massverksamhet där det är omöjligt att behandla återbäringar från fall till fall utan att möjligheten att betala ut alla återbäringar utan dröjsmål äventyras. Det föreslås därför en ny bestämmelse om att skatteuppbördsmyndigheten inte skall vara bunden av sådana privaträttsliga avtal om pantsättning av skatteåterbäring som de skattskyldiga in-

gått.

24 §. Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt. Det föreslås att finansministeriet skall bemyndigas att bestämma tidpunkterna för betalning av skatteåterbäringar och att Skattestyrelsen skall bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om förfarandet för återbäring och beräkningssätt av återbäringsräntan. Skattestyrelsen skall inte kunna bestämma om räntesats eller tidpunkterna när räntetiden börjar eller slutar. Bemyndigandena har tidigare ingått i förordningen om skatteuppbörd.

6 kap. Skattekvittning

25 §. Skattekvittning. Skattekvittning skall verkställas, om det finns förutsättningar för skattekvittning. Enligt bestämmelsen skall också återbäring till den som är ansvarig för skatt användas till skattekvittning.

26 §. Hinder för skattekvittning. Innehållet i 1 och 2 mom. motsvarar i sak 7 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd, där det bestäms om hinder för skattekvittning. I lagen tas där emot inte in bestämmelsen i 7 § 2 mom., enligt vilket skattekvittning inte verkställs om skatteskulden har betalats eller drivits in under den månad i vilken skattekvittningsdagen infaller. Bestämmelsen har varit ett undantag från den normala användningen enligt ordningen för inkomna betalningar, och för förvaltningen har den inneburit extra arbete på grund av att redan verkställda kvittningar har hävts. Med hjälp av dagens datateknik kan uppgifter om betalda och indrivna rester samt verkställda kvittningar fås snabbt, och bestämmelsen är därför inte längre nödvändig. I 2 mom. föreslås vidare en ny 6 punkt enligt vilken försummelseavgifter som skall återbäras inte får användas för skattekvittning. Trots att försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande uppbärs med iakttagande av förfarandet enligt lagen om skatteuppbörd, skall en försummelseavgift som skall återbäras inte få användas för skattekvittning på grund av att avgiften har karaktär av en administrativ sanktion.

I paragrafens 3 mom. finns en bestämmelse som motsvarar 11 § i den gällande förordningen om skatteuppbörd och enligt vilken konkurs för mottagaren av skatteåterbäring

eller utmätning av skatteåterbäring inte hindrar skattekvittning.

Bestämmelser om skattekvittning vid konkurs finns i 6 kap. i konkurslagen (120/2004). Bestämmelser om kvittningsyrkandets inverkan vid verkställande av ett utsökningsärende finns i 2 kap. 22 och 23 § i konkurslagen (37/1895). Vid skattekvittning iakttas i stället för dessa bestämmelser bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.

27 §. Kvittningsordning för skatterester. Återbäring skall först kvittas mot den skatt som först preskriberas. Om resterna preskriberas samma år, skall skattekvittningarna verkställas i den ordning som anges i 2 mom.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om kvittning mot försummelseavgifter. Obetalda försummelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och som ålagts den uppgiftsskyldige skall kvittas till sist efter skatter.

28 §. Skattekvittningsdag. Kvittningsdag för förskottsåterbäringar skall liksom tidigare vara den dag då beskattningen har slutförts. I fråga om övriga återbäringar skall kvittningsdag vara den dag då skatteuppbördsmyndigheten får kännedom om återbäringen.

29 §. Räntor vid skattekvittning. Vid verkställande av skattekvittning skall liksom nu beräknas ränta på återbäringen samt dröjsmålspåföljder på skatterest till skattekvittningsdagen.

30 §. Meddelande om skattekvittning. Det föreslås att bestämmelserna i 5 § 2 mom. och 12 § i lagen om skatteuppbörd samt i 18 § i förordningen om skatteuppbörd skall sammanföras i paragrafen. Bestämmelserna gäller verkställande av skattekvittning, meddelande om skattekvittning samt hörande före kvittning.

Enligt paragrafens 2 mom. skall verkställd kvittning meddelas även den som är ansvarig för skatten, om återbäring till den som är ansvarig för skatten har använts till kvittning. Därmed preciseras vad som avses med den betalningsskyldige i den nya lagen.

31 §. Meddelande till utmätningssmannen. Kvittning av skatterest som finns hos en utmätningssman för indrivning skall omedelbart meddelas utmätningssmannen. Bestämmelsen tas in i lagen från 19 § i förordningen om skatteuppbörd. Bestämmelsen syftar särskilt

till att trygga den skattskyldiges rätt.

32 §. Sökande av ändring i skattekvittning. Det föreslås att ordalydelsen i den nuvarande bestämmelsen förtydligas så att det i bestämmelsen nämns inte bara den skattskyldige utan också den som är ansvarig för skatt och vars återbäring har använts till kvittning. Genom preciseringen undanröjs tolkningsproblemen i fråga om vem som har rätt att överklaga skattekvittning.

33 §. Närmare föreskrifter om skattekvittning. Verkställandet av skattekvittningar innebär maskinellt massförfarande som hör nära samman med behandlingen och utbetalningen av skatteåterbäringar. För att säkerställa ett smidigt förfarande utan förseningar bör Skattestyrelsen alltjämt bemyndigas att meddela föreskrifter om skattekvittning. Bemyndigandet tas in i lagen från förordningen.

7 kap. Indrivning av skatter

34 §. Indrivningsmetoder. I paragrafen bestäms om sändande av skatterester för indrivning i utsökningsväg, sändande av en betalningspåminnelse och vidtagande av specialindrivningsåtgärder.

35 §. Specialindrivningsåtgärder. Innehållet i 1 mom. motsvarar i sak 5 § i förordningen om skatteuppbörd, där det finns en förteckning med exempel på specialindrivningsåtgärder som skatteuppbördsmyndigheten kan vidta för att driva in skatter. Det föreslås att saken regleras i lagen, eftersom åtgärder, som i huvudsak riktas till skattskyldiga, är av sådan karaktär att de bör anses höra till området för lag.

Det föreslås dessutom att den nuvarande bestämmelsen görs tidsenlig genom att det till 4 punkten fogas ett omnämnande av delning av företag enligt den reviderade företagslagstiftningen. Det föreslås att omnämnandet av deltagande i konkursförvaltning slopas som föråldrat. I den punkt som gäller lämnande av uppgifter om skatterester hänvisas till 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter (1346/1999).

Enligt 5 a § i förordningen om skatteuppbörd, vilken föreslås bli intagen i 2 mom. i paragrafen, skall skatteuppbördsmyndigheten utan dröjsmål underrätta utsökningsmyndig-

heten om specialindrivningsåtgärder som påverkar indrivningen genom utsökning.

36 §. Samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet. Skatteuppbördsmyndigheten skall ha rätt att utan hinder av andra bestämmelser samtycka till ett skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande enligt lagstiftningen i en stat som ger handräckning eller till ett frivilligt skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande, om skatterna i den stat som ger handräckning kan omfattas av förfarandena. De ändringar i ordalydelsen i den nuvarande bestämmelsen som motsvarar den nya lagstiftningen innebär inte att innehållet förändras i sak.

37 §. Slopande av indrivningsåtgärder. I paragrafen sammanförs 27 § 4 mom. i lagen om skatteuppbörd och 4 § i förordningen om skatteuppbörd. Skatteuppbördsmyndigheten skall kunna avstå från att påbörja indrivning eller avbryta indrivningen om den inte antas leda till något resultat. I sådana situationer skall skatteuppbördsmyndigheten fortfarande utreda den skatt- eller betalningsskyldiges inkomster, förmögenhet och vistelseort samt andra omständigheter som påverkar indrivningen.

38 §. Närmare föreskrifter om indrivning av skatter. I paragrafen bemyndigas Skattestyrelsen att meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder. Bemyndigandet tas in i lagen från förordningen.

8 kap. Ansvar för skatter

39 §. Ansvarsskyldig. Bestämmelserna om ansvarsskyldiga skall liksom för närvarande vara sekundära, och de skall iakttas om inte något annat föreskrivs om ansvar på något annat ställe i skattelagstiftningen.

40 §. Åläggande av ansvar. Enligt 1 mom. skall skatt påföras dem som ansvarar för skatten solidariskt. De ansvarsskyldiga skall antecknas i skatte- eller debiteringsbeslutet eller på debetsedeln eller inbetalningskortet.

Har en anteckning om ansvaret inte gjorts, skall skatteuppbördsmyndigheten enligt 2 mom. ge den som skall påföras ansvaret tillfälle att bli hörd och fatta ett särskilt beslut om att denne skall åläggas ansvaret. Bestämmelserna är sekundära, och de skall iakt-

tas bara om inte något annat föreskrivs om förfarandet vid åläggande av ansvar på något annat ställe i skattelagstiftningen.

I lagen föreslås en ny bestämmelse om bemyndigande, enligt vilken Skattestyrelsen skall kunna meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid åläggande av ansvar. Bemyndigandet i 4 mom. gäller bara praktiska åtgärder och förfaranden för åläggande av ansvar. Bemyndigandet gäller inte det materiella innehållet i skatteansvaret.

41 §. Sökande av ändring i åläggande av ansvar. I fråga om rättelse av åläggande av ansvar och sökande av ändring skall tillämpas vad som bestäms om rättelse och sökande av ändring i fråga om beskattning. I de fall som avses i 40 § och där skattemyndigheten fattar ett särskilt beslut om åläggande av ansvar skall ändring i beslutet få sökas hos förvaltningsdomstolen inom 60 dagar från delgåendet. För skattetagaren är tidsfristen 30 dagar från det att beslutet har fattats.

9 kap. Internationell överföring av skattemedel

42 §. Befogenheter. Skattestyrelsen eller den skatteuppbördsmyndighet som Skattestyrelsen förordnat skall till en annan stat få överföra förskott eller andra skattemedel från Finland i enlighet med en uppbördsöverenskommelse.

I lagen föreslås en bestämmelse om bemyndigande, enligt vilken Skattestyrelsen vid behov skall kunna meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

43 §. Skattemedel som överförs. I paragrafen uppräknas de situationer där det kan bli aktuellt att överföra skattemedel till en främmande stat.

44 §. Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalningen. Enligt paragrafen skall myndigheten i en främmande stat underrättas om återbäring och utbetalningen skall uppskjutas enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

45 §. Villkor för överföring av skattemedel. Ett villkor för överföring av skattemedel skall liksom för närvarande vara att de medel som skall överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal

har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Enligt 2 mom. kan medel som influtit i form av förskottsinnehållningar överföras redan innan beskattningen har slutförts bl.a. när det är uppenbart att de villkor för överföring av medel som anges i en uppbördsöverenskommelse och ett skatteavtal är uppfyllda.

Enligt 3 mom. gäller i vissa fall att förskottsåterbäring, belopp som skall återbäras till följd av en ändring och källskatt på begäran av en myndighet i en främmande stat skall överföras till myndigheten.

46 §. Återbäring av skatt som överförts till Finland. Enligt paragrafen gäller liksom för närvarande att skatt eller förskott på skatt som överförts till Finland från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller till skattekvittning skall återbäras till den skattskyldige.

10 kap. Särskilda bestämmelser

47 §. Minsta belopp som uppbärs och återbärs. Det föreslås att de nuvarande bestämmelserna i lagen och förordningen om skatteuppbörd vilka gäller minsta belopp som skall uppbäras, indrivs och återbäras sammanförs i paragrafen.

Enligt 1 mom. skall ett belopp som är mindre än 10 euro inte uppbäras eller drivas in och för ett belopp som understiger 17 euro skall inte sändas någon särskild debetsedel eller något inbetalningskort.

Enligt 2 mom. skall skatt som uppburits till för litet belopp eller skatt som återburits till för högt belopp på grund av räknefel eller annat misstag eller av någon annan orsak lämnas oindrivet, om skillnaden är mindre än det belopp som föreskrivs. Åtgärder för indrivning kan dock vidtas, om samma betalningsskyldiges felbetalningar är talrika och om det annars finns något särskilt skäl till indrivning.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om minsta belopp som skall återbäras. Bestämmelsen motsvarar 9 § 2 mom. i förordningen om skatteuppbörd, enligt vilket belopp under 5 euro inte återbärs.

48 §. Obefogad prestation. Det föreslås att bestämmelsen om obefogad prestation i 9 § i förordningen om skatteuppbörd tas in i lagen, eftersom den gäller den skattskyldiges rättigheter och skyldigheter. Till skillnad från nu läget skall ansökan om återbäring av obefogade prestationer inte lämnas till det skatteverk på vars konto prestationen har inbetalts utan till den skatteuppbördsmyndighet som förordnats av Skattestyrelsen.

49 §. Uträkning av fatalitetiderna. Det föreslås att bestämmelsen i 8 § i finansministeriets beslut om betalning av vissa skatter och återbäringar skall tas in i lagen. I paragrafen sägs att om förfallodagen är en helgdag, första maj eller en helgfri lördag får den rat som skall betalas eller återbäras erläggas första vardagen därefter. I paragrafen nämns särskilt förfallodagen för debiterade skatter och betalningsdagen för skatter som skall betalas på eget initiativ. I paragrafen föreslås dessutom motsvarande omnämnande som ingår i 5 § i lagen om skuldebrev (622/1947) och som gäller den dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i författningssamlingen inte är i bruk på grund av ett beslut från Europeiska centralbanken.

50 §. Delgivning. Det föreslås att beslut skall delges genom vanligt brev enligt förvaltningslagen (434/2003) eller genom bevislig elektronisk delgivning enligt 18 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

51 §. Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst. Genom lagen ersätts lagen av den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd jämte ändringar.

1.2. Lagen om påförande av accis

36 §. Paragrafens 2 mom. ändras så att finansministeriet inte längre bestämmer om det dröjsmålsräntebelopp som penninginrättningen skall betala i det fall att den inte inom den tid som nämns i 1 mom. har betalat in de mottagna skattemedlen på tullverkets konto. Däremot skall räntan fastställas enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen, och bestämmelser om detta tas in i 14 §

i den nya lagen om skatteuppbörd. Det föreslås att en hänvisning till lagen om skatteuppbörd tas in i lagen om påförande av accis.

1.3. Fordonsskattelag

52 §. I 1 mom. hänvisas i fråga om räntebeloppet till 11 § i förordningen om skatteuppbörd. Det föreslås att paragrafen ändras så att en hänvisning avseende räntebeloppet görs till lagen om skatteuppbörd.

62 §. I 1 mom. föreslås att det minsta fordonsskattebelopp som debiteras sänks från 17 euro till 10 euro.

Den föreslagna ändringen innebär också att ett minimibelopp på 10 euro framöver iakttas också i fråga om de debetsedlar som debiteras under skatteperioder som är kortare än normalt. I situationer där skatteperioden på grund av t.ex. försäljning utgår strax efter att en debetsedel skickats ut har det inte längre någon betydelse om det är fråga om en skatteperiod som nyss börjat eller om en ny kortare skatteperiod, utan beloppet i en debetsedel som sänds ut för en kortare skatteperiod skall i vardera situationen vara minst 10 euro. En skattskyldig som valt att betala skatt i flera poster och säljer en bil efter t.ex. den första delen av skatteperioden, betalar för tillfället skatt utan att beloppet höjs till det ovan avsedda minimibeloppet och är då i en fördelaktigare situation än en skattskyldig som betalar skatt i en (1) post och säljer en bil genast i början av en ny skatteperiod. I praktiken har problem uppstått när det gäller debetsedlar på belopp under en euro, eftersom en avgift som är mindre än en euro inte kan betalas via betalautomat. Det är också därför motiverat med bestämmelser om ett minimibelopp för debetsedlar för kortare skatteperioder. Avsikten är dock att debiteringen av det högre belopp som avses i 20 § efter ändringsregistrering av ett fordon inte omfattas av en höjning till minimibeloppet.

Enligt förslaget skall beloppet av den minimiavgift som debiteras och den minsta skatt som skall drivas in vara lika stora. Dessutom kan konstateras att med indrivning i denna paragraf avses indrivning av obetald skatt genom utsökning samt sådan betalningspåminnelse för obetald skatt som skickas till en skattskyldig före indrivning genom

utsökning.

Vidare föreslås att till paragrafen för tydlighetens skull fogas ett tredje moment i vilket en tillämpning av 47 § i lagen om skatteuppbörd på fordonsbeskattning utesluts.

64 §. Paragrafen innehåller en särskild bestämmelse som gäller ersättning för dataöverföring och penninginrättningens dröjsmålsränta. När 14 § i den nya lagen om skatteuppbörd träder i kraft är denna bestämmelse inte längre motiverad. Det föreslås därför att paragrafen upphävs som obehövlig.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

3. Lagstiftningsordning

I avsnittet målsättning och de viktigaste förslagen beskrivs till vilka centrala delar reglering på lägre nivå än lag nu tas in i lagen. Finansministeriet kan med stöd av bestämmelserna om bemyndigande fortsättningsvis utfärda närmare bestämmelser om uppbördsrater och tidsfrister i anslutning till skatteuppbörden i enlighet med 11 § 1 mom. och 12 § 3 mom., liksom om betalningsställen i enlighet med 7 § 1 mom., om den ersättning som enligt 14 § 1 mom. skall betalas till penninginrättningarna för mottagande och tillställande av uppgifter om skatter samt om tidpunkterna för betalning av återbärningar i enlighet med 24 § 1 mom..

För att skatteuppbörden skall vara enhetlig och störningsfri även i situationer som förändras snabbt förutsätts att Skattestyrelsen kan utfärda bindande föreskrifter om myndighetsförfarandet. De bemyndiganden som lagen innehåller gäller sådana procedurbestämmelser som inte har någon inverkan alls eller endast ringa inverkan på den skattskyldige ställning. Bemyndigandena att utfärda närmare bestämmelser om bokförings- och registreringsförfaranden med stöd av 5 § 3 mom., om användningen av avgifter för betalning av skatter med stöd av 20 §, om det förfarande som med stöd av 24 § 2 mom. skall iakttas vid skatteåterbäring, om det förfarande som med stöd av 33 § skall iakttas

vid skattekvittning samt om förfarandet vid överföring av skattemedel med stöd av 42 § 2 mom. gäller enbart myndighetsförfarandet.

De bestämmelser som gäller betalningsförfarandet och anmälan om de uppgifter som lämnas i samband med betalandet och som Skattestyrelsen kan utfärda med stöd av 11 § 2 mom. och 13 § 2 mom. har verkningar som utsträcks till de skattskyldiga och till de penninginrättningar som förmedlar betalningar. Anmälan gäller sådana uppgifter på grundval av vilka betalningar kan hänföras rätt.

Närmare bestämmelser i anslutning till myndighetsverksamheten är det fråga om också i 40 § 4 mom. som gäller det förfarande som skall iakttas vid åläggande av ansvar. De materiella bestämmelserna om ansvar för skatt fastställs enligt vederbörande skattelagar. Skattestyrelsens rätt enligt 38 § att utfärda närmare bestämmelser om förfarandet i anslutning till indrivning och verkställandet

av indrivningsåtgärder hänför sig, liksom också många andra av de ovan nämnda bestämmelserna, till den uppgift att främja en riktig och enhetlig beskattning som tilldelats Skattestyrelsen i lagen om skatteförvaltning (1557/1995). Regler borde utfärdas om t.ex. indrivning, men det kan göras utan bemyndigande att utfärda bindande normer.

De föreslagna bemyndigandena att utfärda normer gäller frågor om vilka enligt 80 § i grundlagen kan utfärdas förordningar eller rättsnormer av andra myndigheter. De föreslagna bestämmelserna om bemyndigande uppfyller dessutom kraven på noggrannhet och exakt avgränsning. Regeringen anser att lagen kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på uppbörd av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt på uppbörd av skogsvårdsavgift, arbetsgivares socialskyddsavgift, mervärdesskatt och skatt på vissa försäkringspremier.

Bestämmelserna i denna lag tillämpas också på uppbörden av andra skatter och avgifter, om så bestäms särskilt.

Om uppbörd av mervärdesskatt i samband med import bestäms särskilt.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *skatt* de skatter, avgifter, premier och andra prestationer som nämns i 1 §, och i samband med skattekvittning dessutom den debiterade källskatten, dröjsmålspåföljder i anslutning till betalning av skatt och betalningsuppskovsränta samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland med stöd av avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (*handräckningsavtal*),

2) *skatteuppbörd* åtgärder i anslutning till uppbörd och återbäring av skattemedel såsom betalningsrörelse och redovisning av skatteinbetalningar till den skattskyldiges och skattetagarens fördel, bokföring av skattemedel och indrivning av skatt,

3) *indrivning av skatt* skattemyndighetens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningsmetoder som föreskrivs i denna eller någon annan lag,

4) *debiterad skatt* en skatt vars betalningstidpunkt (*förfallodag*) och belopp har bestämts av skattemyndigheten,

5) *skatt som skall betalas på eget initiativ* skatter eller avgifter som den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten är skyldig att själv beräkna och betala skatteuppbördsmyndigheten vid en betalningstidpunkt (*betalningsdag*) som anges i lag,

6) *skatterest* debiterad skatt som inte har betalats på förfallodagen,

7) *skatteåterbäring* skatt som skall återbetalas till den skattskyldige och på skatten beräknade räntor, och vid skattekvittning dessutom från en främmande stat till Finland överförd skatt eller förskott på skatt som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter.

3 §

Betalningsrörelse i fråga om skattemedel

Skatter uppbärs via skatteuppbördsmyndighetens konton i statens betalningsrörelsebanker på samma sätt som återbäringar och andra betalningar erläggs.

4 §

Skatter som skall uppbäras gemensamt

Av de skatter som nämns i lagen om beskattningsförfarande uppbärs statsskatt, kommunalskatt och kyrkoskatt samt försäkrades sjukförsäkringspremier gemensamt som en

enda skatt för skatteåret.

5 §

Bokföring av skattemedel

Skatteuppbördsmyndigheten för bok över skattemedel i fråga om skatter som uppburits och återburits samt andra prestationer.

Bokföringen av skattemedel skall innehålla uppgifter om de skatter som uppburits och återburits samt om andra prestationer. Av bokföringen av skattemedel skall framgå de uppgifter som förutsätts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i förordningen om statsbudgeten (1243/1992) om statsbudgeteten liksom de uppgifter som förutsätts för redovisningarna till skattetagarna.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

6 §

Myndigheter

Skatteverket är skatteuppbördsmyndigheter. Skattestyrelsen leder och övervakar skatteuppbörden.

2 kap.

Betalning av skatt

7 §

Betalningsställen

Skatter, avgifter, premier och andra prestationer enligt denna lag skall betalas in till en penninginrättning. Betalaren svarar för kostnaderna för betalningen. Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om de betalningsställen som tar emot inbetalningar utan att ta ut någon avgift för utgifterna för betalningen.

I fråga om betalning av skatter till en utskökningsmyndighet gäller vad som bestäms särskilt.

8 §

Betalningstid

Skatt som skall betalas på eget initiativ skall betalas på den betalningsdag som bestäms enligt lag, förordning eller Skattestyrelsens beslut. Debiterad skatt skall betalas senast på den förfallodag för skatten som bestäms i samband med debiteringen.

9 §

Tidpunkt när en betalning anses gjord

Skatten anses vara betald till skatteuppbördsmyndigheten när

1) betalarens konto har debiterats med giringen till statens konto,

2) betalaren får ett verifikat över inbetalningen på statens konto, eller

3) betalaren får ett verifikat från kassan vid det betalningsställe som tar emot skatteinbetalningar.

Skatt som betalas i utlandet anses vara betald på förfallodagen, om den har bokförts på skatteuppbördsmyndighetens konto senast en vecka efter förfallodagen. En skatteinbetalning som har bokförts på skatteuppbördsmyndighetens konto senare anses vara betald på bokföringsdagen, om inte den skattskyldige kan påvisa eller det på basis av handlingarna kan konstateras att betalningsdagen har infallit tidigare.

10 §

Betalning efter betalnings- eller förfallodagen

För skatt som betalats efter betalnings- eller förfallodagen skall dröjsmålspåföljder uträknas så som bestäms i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

Om dröjsmålspåföljderna för debiterad skatt inte har betalats i samband med betalningen av skatten, skall den del av skatten som på grund av dröjsmålspåföljderna förblivit obetald jämte de för denna del uträknade påföljderna av dröjsmål uppbäras särskilt.

Om dröjsmålspåföljderna för skatt som skall betalas på eget initiativ inte har betalats i samband med betalningen av skatten, skall påföljderna av dröjsmål uppbäras särskilt.

11 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt

Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om uppbördstiderna och betalningstiderna eller förfallodagarna för skatt samt antalet uppbördsrater och grunderna för indelningen i rater, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som skall anmälas i samband med betalningen samt om det förfarande som skall iaktas vid anmälan och betalning.

3 kap.

Överföring av betalningar till skatteuppbördsmyndigheten

12 §

Överföringstidpunkt

Statens betalningsrörelsebanker skall överföra under dagen mottagna skattemedel till skatteuppbördsmyndighetens konto i enlighet med vad som överenskommits i avtalet om skötsel av statens betalningsrörelse.

Andra än i 1 mom. avsedda penninginrättningar skall dagligen överföra under dagen mottagna skattemedel till skatteuppbördsmyndighetens konto senast den vardag närmast efter betalningsdagen då penninginrättningen är öppen för allmänheten. Om penninginrättningen inte är öppen för allmänheten på betalningsdagen, skall medlem överföras senast den andra dagen efter betalningsdagen då penninginrättningen är öppen.

Övriga betalningsställen som tar emot skattemedel skall överföra de skattemedel de tagit emot till skatteuppbördsmyndighetens

konto vid en tidpunkt som anges genom förordning av finansministeriet.

13 §

Förfarande vid överföring

Penninginrättningar och andra betalningsställen som tar emot skatteinbetalningar skall lämna sådana uppgifter om de skattemedel de tagit emot och överfört till skatteuppbördsmyndighetens konto med hjälp av vilka betalningarna kan identifieras och gottskrivas den skattskyldige.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel och de uppgifter om betalningarna som skall ges i samband med överföringen.

14 §

Ersättning för tillställande av uppgifter och dröjsmålsränta

Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om den ersättning som betalas till penninginrättningarna för mottagande och tillställande av uppgifter om skatter.

Om en penninginrättning försummar att inom fastställd tid överföra skattemedel till skatteuppbördsmyndighetens konto, skall penninginrättningen för dröjsmålstiden betala en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

4 kap.

Användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt

15 §

Betalningsordning för debiterad skatt

De medel som uppburits eller drivits in hos den betalningsskyldige används till betalning av debiterad skatt i följande ordning:

- 1) betalningsuppskovsränta,
- 2) förseningsränta eller restavgift och dröjsmålsränta,
- 3) skattetillägg eller ränta som motsvarar dröjsmålsränta,
- 4) skatteförhöjning,
- 5) skatt,
- 6) ränta på kvarskatt eller debiterad samfundsränta.

Om skatten uppbärs i flera rater än en, används medlen i första hand till den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den betalningsskyldige har avsett att betalningen skall gälla en annan rat.

Om det i någon annan lag som tillämpas på indrivning av skatter bestäms att en prestation skall användas på ett sätt som avviker från 1 mom., iaktas vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet bestämmelserna i denna andra lag. Andra än ovan i detta moment avsedda betalningar och andra prestationer som gäller samma skatt kan användas enligt 1 mom.

16 §

Betalningsordning för skatt som skall betalas på eget initiativ

En betalning används först till betalning av skatt som skall betalas på eget initiativ och därefter till betalning av skattetillägg. Om av en prestation inte framgår vilken skatt som skall betalas på eget initiativ som har betalats eller om en betalning inte räcker till för betalning av det fulla beloppet av skatt som skall betalas på eget initiativ eller om i skatt har betalats mer än vad som uppgivits, används betalningen i följande ordning:

- 1) skatt till flera skattetagare,
- 2) arbetsgivares socialskyddsavgift,
- 3) mervärdesskatt,
- 4) annan skatt till staten.

Skatt anses ha betalats på den skattskyldiges eget initiativ, om betalningen har erlagts senast dagen före den dag då beslutet om debitering av skatten fattas. En betalning som har erlagts den dag då beslutet om debitering fattas eller därefter anses som betalning av debiterad skatt.

17 §

Användning av ospecificerade betalningar

En ospecificerad betalning som är avsedd som betalning av skatt används i samma ordning som en skatteåterbäring som skall kvittas enligt 27 §. På motsvarande sätt förfars om hos den skattskyldige indrivs flera skatter eller skatterater på samma gång.

18 §

Användning av influten skatt till betalning av debiterad skatt som återförvisats

Har beskattning eller av skattemyndigheten utförd debitering återförvisats för verkställande av ny beskattning eller debitering eller hänskjutits till en annan skattemyndighet eller har beskattningskommunen ändrats används den influtna skatten till betalning av en skatt som debiterats på grund av på nytt verkställd beskattning. Ränta skall inte betalas på den del av den influtna skatten som används till betalning av den nya skatten. Av de dröjsmålspåföljder som uppkommit på skatten används till betalning av den nya skatten endast den del som inte skulle ha tagits ut hos den betalningsskyldige om den upphävda skatten hade varit lika stor som den nya skatten.

Har en skattskyldig påförts statsskatt eller för en och samma inkomst kommunalskatt i två eller flera kommuner och bibehålls till följd av en ändring en annan skatt än den som den skattskyldige betalt eller för vars betalning förskott använts, betalas inte, i fråga om den skatt som skall återbäras, ränta på den del som används till betalning för den skatt som bibehållits.

Den influtna skatten används före skattekvittning till betalning av skatt som debiterats på nytt.

19 §

Användning av skatt som överförts till Finland från utlandet

Har till Finland från en främmande stat överförts skatt eller förskott på skatt som inte

enligt lagen om beskattningsförfarande har använts till avkortning av den skattskyldiges skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, skall de överförda medlen användas till betalning av den kvarskatt eller något annat belopp som återstår att betala vid uppborren i samband med denna beskattning. Till den del som svarar mot de överförda medlen uppbärs inte på skatten i lagen om beskattningsförfarande nämnd ränta på kvarskatt eller samfundsränta som skall betalas. Räntorna uppbärs inte heller vid senare betalning.

Skatt som överförts från utlandet används till betalning av kvarskatt före skattekvittning.

Den åtgärd som avses i 1 mom. utförs den dag då beskattningen slutförs. Om skatterna används till betalning av skatter som debiterats efter det år som följer på skatteåret, är dagen dock den sista dagen i den månad som följer på debiteringsmånaden.

20 §

Närmare föreskrifter om användning av betalningar eller andra prestationer

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter om det förfarande som skall iakttas när en betalning eller ett annat belopp som räknas som inbetalning av skatt används till betalning av den skattskyldiges skatt.

5 kap.

Återbäring av skatt

21 §

Betalning av skatteåterbäring

Skatteuppbördsmyndigheten skall utbetala skatteåterbäring till den som saken gäller omedelbart efter det att rätten till återbäring har avgjorts samt åtgärder enligt 18 och 19 § och skattekvittningar har genomförts.

Skatteåterbäringen skall betalas i euro på det bankkonto som den skattskyldige uppgett.

Har den skattskyldige för utbetalning av återbäring uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter som banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen. Om inget bankkonto har uppgetts, betalas återbäringen med iakttagande av det förfarande som Skattestyrelsen föreskrivit.

En skatteåterbäring och räntan på den preskriberas inom fem år från ingången av året efter det år då beslutet om återbäring har fattats. Skatteuppbördsmyndigheten kan av särskilda skäl på begäran av den som saken gäller återbetala en preskriberad återbäring.

22 §

Räntesats vid betalning av återbäring

Skall enligt lag ränta erläggas på skatteåterbäring räknas den, om inte något annat föreskrivs i respektive skattelag, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Ränta på återbäring utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

23 §

Överföring av återbäring

Den skattskyldige kan inte på ett för skatteuppbördsmyndigheten bindande sätt överföra sin rätt till skatteåterbäring på någon annan.

24 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Tidpunkterna för betalning av återbäringar anges genom förordning av finansministeriet.

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter om förfarandet för återbäring och beräkning av återbäringsräntan.

6 kap.

Skattekvittning

25 §

Skattekvittning

Skatteuppbördsmyndigheten använder skatteåterbäringen till kvittning mot skatterest, om de förutsättningar för kvittning som föreskrivs i detta kapitel föreligger. Skattekvittning verkställs även för betalning av en sådan skatterest för vilken mottagaren av återbäringen ålagts att ansvara helt eller delvis.

26 §

Hinder för skattekvittning

Skattekvittning verkställs inte för betalning av preskriberad skatt.

För skattekvittning används inte

- 1) förskottskomplettering som har betalats för sent,
- 2) skatt som betalats av misstag,
- 3) skatteåterbäring som föranleds av befrielse från skatt,
- 4) skatteåterbäring där motsvarande medel har betalats som utdelning ur den skattskyldiges konkursbo,
- 5) skatteåterbäring eller del därav som överförts till en främmande stat,
- 6) försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande vilken skall återbäras.

Konkurs för mottagaren av skatteåterbäring eller utmätning av skatteåterbäring hindrar inte att kvittning verkställs.

27 §

Kvittningsordning för skatterester

Utgörs skatteresten av flera olika skatter och förslår återbäringen inte för betalning av dem alla, skall återbäringen användas till kvittning mot den skatt som preskriberas först.

I fråga om skatter som preskriberas under ett och samma år tillämpas följande kvittningsordning:

- 1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd samt sjukförsäkringslagen (364/1963),
- 2) arbetsgivares socialskyddsavgift,
- 3) fastighetsskatt,
- 4) övriga skatter till staten,
- 5) skogsvårdsavgift,
- 6) konjunkturdeposition.

Utländska skatter som i Finland är föremål för indrivning med stöd av ett handräckningsavtal samt försummelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och som ålagts den uppgiftsskyldige kvittas sist.

28 §

Skattekvittningsdag

Skattekvittningsdag är den dag då skatteuppbördsmyndigheten får kännedom om återbäringen. Då förskott som skall återbäras kvittas mot skatterest, är skattekvittningsdag den dag då beskattningen har slutförts.

29 §

Räntor vid skattekvittning

Vid verkställande av skattekvittning beräknas på återbäringen ränta samt på skatterest dröjsmålspåföljder till skattekvittningsdagen.

30 §

Meddelande om skattekvittning

Skatteuppbördsmyndigheten skall underrätta den skattskyldige om verkställd kvittning och, om återbäring till den som är ansvarig för skatten har använts till kvittning, också underrätta denne om kvittningen. Till kvittningsmeddelandet fogas anvisningar för sökande av ändring.

Om särskilda skäl så kräver skall den som saken gäller beredas tillfälle att visa upp en utredning innan kvittning verkställs.

31 §

Meddelande till utmätningsmannen

Skatteuppbördsmyndigheten skall omedelbart underrätta utmätningsmannen om kvittning av skatterest som finns hos utmätningsmannen för indrivning.

32 §

Sökande av ändring i skattekvittning

Hos skatteuppbördsmyndigheten får ett yrkande på rättelse av skattekvittning framställas av den skattskyldige eller, om återbäring för den som är ansvarig för skatt har använts till kvittning, även av den som är ansvarig för skatt och som anser att den skattekvittning som verkställts är obefogad eller felaktig.

Om skattekvittningen konstateras vara obefogad eller felaktig, skall skatteuppbördsmyndigheten till den som saken gäller återbetala vad som kvittats till för högt belopp jämte föreskriven ränta.

En skattskyldig eller en i 1 mom. avsedd person som är ansvarig för skatt och som inte nöjer sig med skatteuppbördsmyndighetens beslut i ett ärende som gäller rättelse av skattekvittning, får söka ändring hos förvaltningsdomstolen.

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På sökande av ändring tillämpas 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

33 §

Närmare föreskrifter om skattekvittning

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter om förfarandet vid skattekvittning.

7 kap.

Indrivning av skatter

34 §

Indrivningsmetoder

Skatteuppbördsmyndigheten skall sända skatterester för indrivning i utsökningsväg. På utsökningen tillämpas då vad som bestäms om indrivning av skatter i utsökningsväg.

I fråga om skatterester kan den skatt- eller betalningsskyldige tillställas en betalningspåminnelse innan ärendet sänds till för utsökning eller när utsökningsärendet inte längre är anhängigt.

I stället för eller utöver sändandet för utsökning kan skatteuppbördsmyndigheten vidta specialindrivningsåtgärder enligt 35 § i sådana fall där uppkomsten av obetalda belopp inte förutsätter utsökning eller där det annars förutsätts specialåtgärder.

35 §

Specialindrivningsåtgärder

Skatteuppbördsmyndigheten kan för indrivning av skatt i form av specialindrivningsåtgärder bland annat

1) klarlägga den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivningssättet,

2) vidta betalningsarrangemang,

3) ansöka om försättande av den skattskyldige i konkurs,

4) föra talan i konkurs, vid fusion, vid delning, vid exekutiv auktion på fastighet, vid offentlig stämning, i fråga om företags saneringsförfarande och skuldsanering för privatpersoner samt i andra situationer som kan jämföras med dessa,

5) inleda nödvändiga rättegångar,

6) vidta säkringsåtgärder,

7) begära och ge internationell handräckning i enlighet med vad som bestäms särskilt om det,

8) i enlighet med 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattnings-

uppgifter (1346/1999) ge uppgifter om skatterester för publicering.

Skatteuppbördsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta utsökningsmyndigheten om en specialindrivningsåtgärd som kan föranleda ändringar i indrivningen av skatt genom utsökning.

36 §

Samtycke till skuldsanering eller företagsanering i utlandet

När en skatteuppbördsmyndighet i Finland har begärt handräckning för indrivning av skatt i utlandet med stöd av ett internationellt avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden, med stöd av en rättsakt av Europeiska gemenskapen eller med stöd av någon annan författning, har skatteuppbördsmyndigheten rätt att utan hinder av andra bestämmelser ge sitt samtycke till ett skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande enligt bestämmelserna i den stat som ger handräckning eller till ett frivilligt skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande, om förfarandena är tillämpliga på skatterna i den stat som ger handräckning.

37 §

Slopande av indrivningsåtgärder

Skatteuppbördsmyndigheten kan avstå från att påbörja indrivning av skatter eller avbryta indrivningen om den inte antas leda till något resultat. Indrivningen skall dock påbörjas eller avbruten indrivning fortsätta i en situation där den kan antas leda till resultat.

För konstaterande av indrivningsmöjligheterna skall skatteuppbördsmyndigheten utreda den skatt- eller betalningsskyldiges inkomster, förmögenhet och vistelseort samt andra omständigheter som påverkar indrivningen.

38 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatter

Skattestyrelsen kan vid behov meddela

närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder.

8 kap.

Ansvar för skatter

39 §

Ansvarsskyldig

För skatter som uppbärs hos en skatt- eller betalningsskyldig med stöd av denna lag skall följande personer ansvara som för egen skatt:

- 1) en bolagsman i ett öppet bolag,
- 2) en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,
- 3) en delägare i ett dödsbo,
- 4) en delägare i en samfällid förmån till den del som motsvarar deläggarens andel.

Ett konkursbo svarar för den fastighetsskatt som för åren efter det år då konkursen inleddes påförts en fastighet som hör till konkursboets tillgångar.

Om en fastighet har skaffats för ett bolags eller något annat sådant samfunds räkning som ännu inte har bildats, ansvarar bolaget eller samfundet för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i registret.

Ett aktiebolag eller andelslag ansvarar som för egen skatt för skatter vilka för verksamhet som bedrivits före registreringen har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning.

Ansvarsbestämmelserna i 1—4 mom. tillämpas om inte något annat föreskrivs om ansvar på något annat ställe i skattelagstiftningen.

40 §

Äläggande av ansvar

Skatt skall påföras den skatt- eller betalningsskyldige och dem som ansvarar för skatten solidariskt. De ansvariga personerna skall antecknas i skattemyndighetens skatte- eller debiteringsbeslut eller på debetsedeln eller inbetalningskortet.

Har en i 1 mom. avsedd anteckning om ansvaret inte gjorts, skall skattemyndigheten ge den som skall påföras ansvaret tillfälle att bli hörd och fatta ett särskilt beslut om att denne skall åläggas ansvaret för betalningen av skatt solidariskt med den skatt- eller betalningsskyldige.

Om det i någon annan skattelag finns bestämmelser som avviker från 1 och 2 mom., skall denna andra lag tillämpas.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid åläggande av ansvar.

41 §

Sökande av ändring i åläggande av ansvar

Om rättelse av åläggande av ansvar och om sökande av ändring gäller vad som bestäms om rättelse och sökande av ändring i fråga om beskattning. I beslut om åläggande av ansvar enligt 40 § 2 mom. får dock ändring alltid sökas hos förvaltningsdomstolen inom 60 dagar från delfåendet av beslutet. Vid sökande av ändring för skattetagarens räkning är tiden dock 30 dagar från det beslutet fattades.

9 kap.

Internationell överföring av skattemedel

42 §

Befogenheter

Skattestyrelsen eller den skatteuppbördsmyndighet som Skattestyrelsen förordnat kan till en främmande stat överföra förskott eller andra skattemedel med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse med syfte att undvika att förskott på skatt uppbärs i mer än en stat eller att reglera överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*).

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

43 §

Skattemedel som överförs

Skattemedel kan överföras till en främmande stat i följande fall eller överföringen kan gälla följande rater:

1) medel som influtit som förskottsinnehållningar med stöd av lagen om förskotts-uppbörd,

2) förskottsåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och det belopp som skall återbäras till följd av ändrad beskattning och som avses i 76 § i nämnda lag,

3) återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978),

4) beloppet av skatten i sådana fall då inkomst inte beskattas i Finland i enlighet med ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

44 §

Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalningen

Om återbäring enligt lagen om förskotts-uppbörd, lagen om beskattningsförfarande eller lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet uppenbarligen föranleds av tillämpningen av en uppbördsöverenskommelse eller ett skatteavtal, skall myndigheten i den främmande staten underrättas om återbäringen, och utbetalningen uppskjutas enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

Om inkomst inte beskattas i Finland i enlighet med ett skatteavtal, skall återbäringen uppskjutas enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

45 §

Villkor för överföring av skattemedel

Ett villkor för överföring av medel är att de medel som skall överföras inte vid beskatt-

ningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Medel som influtit i form av förskottsinnehållningar kan på begäran av en myndighet i en annan avtalsslutande stat överföras utan att det inväntas att beskattningen har blivit slutförd så som avses i 49 § i lagen om beskattningsförfarande, om det är uppenbart att de villkor för överföring av medel som anges i en uppbördsöverenskommelse och ett skatteavtal är uppfyllda och förskottsinnehållningarna skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

Om de villkor som anges i 1 mom. är uppfyllda, skall förskottsåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och det belopp som skall återbäras till följd av ändrad beskattning och som avses i 76 § i samma lag samt återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet på begäran av en myndighet i en främmande stat överföras till myndigheten i fråga.

46 §

Återbäring av skatt som överförts till Finland

Skatt eller förskott på skatt som överförts till Finland från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller till skattekvittning enligt denna lag skall återbäras till den skattskyldige.

10 kap.

Särskilda bestämmelser

47 §

Minsta belopp som uppbärs och återbärs

Om det belopp som skall uppbäras eller indrivs är mindre än 10 euro, uppbärs eller indrivs det inte. Om en särskild debetsedel eller

ett inbetalningskort skall sändas till den betalningsskyldige för uppbörden av ett belopp som understiger 17 euro, uppbärs beloppet inte.

Har till en myndighet eller betalningsskyldig eller någon annan sakägare på grund av räknefel eller annat misstag eller av någon annan orsak uppburits mindre skatt eller återburits mer än vad som borde ha uppburits eller återburits och är skillnaden mindre än det belopp som anges i 1 mom. skall det lämnas oindrivet. Åtgärder för indrivning kan dock vidtas, om samma betalningsskyldiges felbetalningar är talrika eller om det annars finns något särskilt skäl till indrivning.

Det minsta belopp som återbärs är 5 euro.

48 §

Obefogad prestation

Återbäring av obefogade prestationer söks hos den skatteuppbördsmyndighet som förordnats av Skattestyrelsen. Prestationer som skatteuppbördsmyndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan. Prestationer under 5 euro återbärs inte.

49 §

Uträkning av fatalitetiderna

Om förfallodagen eller betalningsdagen för skatt eller betalningsdagen för skatteåterbäringar är en helgdag, första maj eller en helg-fri lördag, får den rat som skall betalas eller återbäras erläggas första vardagen därefter. Detsamma gäller om förfallodagen eller den sista betalningsdagen är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i författningssamlingen inte är i bruk.

50 §

Delgivning

Beslut som skattemyndigheten fattat med stöd av denna lag skall delges parterna ge-

nom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003) eller genom bevislig elektronisk delgivning enligt 18 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

51 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 200 .

Genom denna lag upphävs lagen av den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978) jämte ändringar.

2.

Lag**om ändring av 36 § i lagen om påförande av accis**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994) 36 § 2 mom.,
 sådant det lyder i lag 392/2000, som följer:

36 §

Penninginrättningarna skall dagligen betala
 in under dagen mottagna skattemedel på tull-
 verkets konto senast den vardag närmast efter
 betalningsdagen då penninginrättningen är
 öppen för allmänheten. Om skattemedlen inte
 har betalats in på tullverkets konto på det sätt

som bestäms i 13 a 1 mom. i lagen om stats-
 budgeten (423/1988), skall penninginrätt-
 ningen betala dröjsmålsränta i enlighet med
 bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd
 (/).

Denna lag träder i kraft den 200 .

3.

Lag**om ändring av fordonsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fordonsskattelagen av den 30 december 2003 (1281/2003) 64 §,
ändras 52 § 1 mom. och 62 § 1 mom. samt
fogas till 62 § ett nytt 3 mom. som följer:

52 §

*Ränta som skall betalas med anledning av
 ändringssökande*

Om skatt med anledning av ändringssökande eller rättelse har avlyfts eller sänkts, skall till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från skattebetalningsdagen enligt vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd (/).

—————

62 §

*Minsta belopp som uppbärs, debiteras och
 återbärs*

Det minsta fordonsskattebeloppet som debiteras är 10 euro med undantag för det högre fordonsskattebelopp som debiteras enligt 20 § i denna lag. Skatt återbärs, om det belopp som skall återbäras är fem euro eller mer. En återbäring på mindre än fem euro kan överföras för att gottskrivas vid följande debitering.

—————
 På debitering, uppbörd och återbäring av fordonsskatt tillämpas inte 47 § i lagen om skatteuppbörd.

—————
 Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 20 maj 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Antti Kalliomäki*

2.

Lag**om ändring av 36 § i lagen om påförande av accis**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994) 36 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 392/2000, som följer:

Gällande lydelse

36 §

Penninginrättningarna skall dagligen betala in under dagen mottagna skattemedel på tullverkets konto senast den vardag närmast efter betalningsdagen då penninginrättningen är öppen för allmänheten. Om skattemedlen inte har inbetalts på tullverkets konto så som föreskrivs i 13 a § 1 mom. lagen om statsbudgeten (423/1988), skall penninginrättningen betala en av finansministeriet fastställd ränta för dröjsmålstiden.

Föreslagen lydelse

36 §

Penninginrättningarna skall dagligen betala in under dagen mottagna skattemedel på tullverkets konto senast den vardag närmast efter betalningsdagen då penninginrättningen är öppen för allmänheten. Om skattemedlen inte har betalats in på tullverkets konto på det sätt som bestäms i 13 a 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988), skall penninginrättningen betala *dröjsmålsränta i enlighet med bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/)*.

Denna lag träder i kraft den 200 .

3.

Lag**om ändring av fordonsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fordonsskattelagen av den 30 december 2003 (1281/2003) 64 §,
ändras 52 § 1 mom. och 62 § 1 mom. samt
fogas till 62 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

52 §

*Ränta som skall betalas med anledning av
ändringssökande*

Om skatt med anledning av ändringssökande har avlyfts eller sänkts, skall till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från skattebetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 11 § förordningen om skatteuppbörd (903/1978).

62 §

*Minsta belopp som uppbärs, debiteras och
återbärs*

Det minsta fordonsskattebelopp som debiteras för en skatteperiod är 17 euro. Skatt återbärs, om det belopp som skall återbäras är fem euro eller mer. En återbäring på mindre än fem euro kan överföras för att gottskrivas vid följande debitering.

Föreslagen lydelse

52 §

*Ränta som skall betalas med anledning av
ändringssökande*

Om skatt med anledning av ändringssökande *eller rättelse* har avlyfts eller sänkts, skall till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från skattebetalningsdagen enligt *vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd (/)*.

62 §

*Minsta belopp som uppbärs, debiteras och
återbärs*

Det minsta fordonsskattebeloppet som debiteras är *10 euro med undantag för det högre fordonsskattebelopp som debiteras enligt 20 § i denna lag*. Skatt återbärs, om det belopp som skall återbäras är fem euro eller mer. En återbäring på mindre än fem euro kan överföras för att gottskrivas vid följande debitering.

På debitering, uppbörd och återbäring av fordonsskatt tillämpas inte 47 § i lagen om skatteuppbörd.

64 §

(upphävs)

Dataöverföringsersättning samt penninginrättningars skyldighet att betala dröjsmålsränta

På betalning av dataöverföringsersättning till penninginrättningar och penninginrättningarnas skyldighet att betala dröjsmålsränta för försenad överföring eller redovisning av skattemedel tillämpas vad som avtalas mellan Fordonsförvaltningscentralen och penninginrättningarna.

Denna lag träder i kraft den _____ 200 .

Finansministeriets förordning

om skatteuppbörd

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7, 11, 12 och 24 § i lagen av den x xxxx 200 om skatteuppbörd (xxx/xxx) och 36 § i lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994):

1 kap.

lopp som betalas vid uppbörden överstiger 250 euro.

Betalning av skatter och återbärningar

1 §

3 §

Skatters uppbördsrater

Förfallodagar

Skatt uppbärs i en eller flera rater. Skatter som skall uppbäras i flera rater uppbärs i lika stora rater, om inte något annat följer av sådan nedsättning av skatten som avses i x §. Den rest som blivit över efter uppdelningen av skatten i rater införs i den första raten.

Förfallodagar för kvars-katt enligt lagen om beskattningsförfarande samt för skogsvårdsavgift och fastighetsskatt bestäms årligen genom förordning av finansministeriet.

Kvars-katt enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och fastighetsskatt uppbärs i två rater om skatten är 170 euro eller mera.

Samfunds och samfällda förmåners kvars-katt skall betalas senast den 25 dagen i den månad som följer efter den månad då den skattskyldiges beskattning har slutförts.

Skatt på arv och gåva uppbärs i två rater om skattebeloppet är 500 euro eller mera.

Skatter och avgifter på eget initiativ som skatteverket debiterar skall betalas senast tre veckor efter påförandet av skatten.

Skogsvårdsavgiften uppbärs i en rat.

4 §

2 §

Förfallodagar för skatt på arv och gåva

Fastställande av uppbördsraterna för nedsatt skatt

När skatt har nedsatts genom beslut av skatteverket, skatterättelsenämnden eller besvärinstansen, skall nedsättningen av det belopp som betalas vid uppbörden i första hand beaktas i den andra raten. Kvars-katt betalas dock i två lika stora rater, om det belopp som betalas vid uppbörden överstiger 85 euro och om beslutet om nedsättning av ett belopp som skall betalas i två rater har sänts till den skattskyldige senast två veckor före förfalldagen för den första raten. Skatt på arv och gåva betalas i två lika stora rater om det be-

Den första raten på arvs- och gåvoskatt skall betalas senast första dagen i den kalendermånad som börjar närmast efter förloppet av tre månader från början av den månad som följer närmast på dagen för verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen. Den andra raten skall betalas senast första dagen i den kalendermånad som börjar närmast efter förloppet av fem månader från början av den månad som följer närmast på dagen för verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen.

Om för arvs- eller gåvoskatt har beviljats förlängd betalningstid enligt 56 § i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940), skall den första raten betalas senast första dagen i den kalendermånad som börjar närmast efter för-

loppet av sex månader från början av den månad som följer närmast på dagen för verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen. Om inte något annat följer av 56 § 3 mom. i lagen om skatt på arv och gåva, skall de återstående raterna betalas med ett års mellanrum, räknat från den föregående ratens förfallodag, så att den sista raten betalas senast den första dagen i den kalendermånad som börjar närmast efter förloppet av fyra och ett halvt år från den dag arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Den del av arvs- eller gåvoskatten, för vilken inte har beviljats någon förlängning, betalas i enlighet med 1 mom.

5 §

Förfallodagar för skatt som ändrats

Om en skatt eller avgift bestäms till följd av beslut som baserar sig på rättelseyrkande eller besvär, skatterättelse, efterbeskattning, beskattning som verkställs på nytt eller följdändring skall andra skatter än arvs- och gåvoskatt betalas i en rat senast fem veckor från påförande av skatten. Om den skatt som ändrats skulle ha betalats i två rater, kan förfallodagen vara tidigast en månad efter förfalldagen för den andra raten.

Förfallodagen för arvs- eller gåvoskatt infaller senast första dagen i den kalendermånad som börjar efter förloppet av två månader från påförandet av skatten. Förfallodagen får likväl infalla tidigast den första dagen i den månad som följer på förfallomånaden för den senare rat som avses i 4 § 1 mom. Om enligt 56 § i lagen om skatt på arv eller gåva har beviljats förlängning för betalning av skatt, skall den skatt som skall betalas till följd av att beskattningen verkställs på nytt betalas enligt 4 § 2 mom.

6 §

Betalning av förskottsåterbäringar

Förskottsåterbäringar till samfund och samfällda förmåner som avses i 3 § respektive 5 § i inkomstskattelagen (1535/1992) betalas den 7 dagen i den andra månaden som följer på den månad då den skattskyldiges beskatt-

ning har slutförts.

Om tidpunkten för betalning av förskottsåterbäringar för andra skattskyldiga än sådana som avses i 1 mom. föreskrivs varje år särskilt genom förordning av finansministeriet.

2 kap.

Betalningsställen för skatter och ersättning för dataöverföring

7 §

Kostnadsfria betalningar

Skatter, avgifter och andra prestationer kan betalas utan tilläggskostnader för betalningen till tullverkets verksamhetsställen i Helsingfors, Lahtis, Tavastehus, Åbo, Björneborg, Vasa, Tammerfors, Jyväskylä, Kouvola, Kuopio, Joensuu, Torneå, Uleåborg, Kajana, Rovaniemi och Muonio.

Skatter, avgifter och andra prestationer på Åland kan betalas till länsstyrelsen på Åland.

8 §

Överföring av avgifter

Betalningsställena som avses i 12 § 3 mom. i lagen om skatteuppbörd skall utan dröjsmål överföra de skattemedel som de mottagit till skatteuppbördsmyndighetens bankkonto.

9 §

Ersättning för dataöverföring

För skattemedel som förmedlas via förmedlingssystemet för skattemedel betalas till penninginrättningen en ersättning på det sätt som föreskrivs i 2 och 3 mom. Då något annat förmedlingssätt används bestäms ersättningen så som överenskommits i samband med avtalet om skötseln av statens betalningsrörelse.

Då förmedlingssystemet för skattemedel används betalas penninginrättningen 14 cent i ersättning för dataöverföring för varje upp- buren skatterat, beträffande vilken skatteverket tillställs eller förmedlas ett maskinläsbart

betalningsmeddelande. Om penninginrättningen förutom det maskinläsbara betalningsmeddelandet tillställer skatteverket ett verifikat över den uppburna raten är ersättningen dock 30 cent.

Om penninginrättningen till skatteverket förutom det maskinläsbara betalningsmeddelandet förmedlar ett datameddelande om

högst 70 tecken som matats in från betalningsverifikatet eller som kunden förmedlat till sin bank är ersättningen 35 cent och för ett datameddelande om högst 140 tecken 50 cent. Ersättningen för ett verifikat som sänds istället för ett i detta moment avsett meddelande i maskinläsbar form är 42 cent.